

Z E M P L É N.

Társadalmi és szépirodalmi közlöny.

(Megjelenik minden vasárnapon.)

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre 6 frt.
 Félévre 3 „
 Negyedévre 1 frt 50 kr.
 Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől fogadhatók el.
 Észértelem nem adatnak vissza.
 Egyes szám ára 20 kr.
 A nyilatkozat minden garmond sor díjja 20 kr.

HIRDETÉSI DÍJ:
 Minden egyes szó után 100 szóig 2 kr.
 Azonfelül 1 kr.
 Kiemelt, diszkrét s körzettel ellátott hirdetésekért természet szerint, minden centimeter után 3 kr. számítatik.
 Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
 Hirdetések a „Zemplén” nyomdájába küldendők.

Miként terjesztessék a házi ipar felvidékünkön?

II.

(Folytatása és vége.)

Egyéni nézetem szerint egy műmetszeti tanoda csak akkor felelhet meg teljesen feladatának, ha leendő iparosaink műizlésének nemesítésére határozott befolyást gyakorol. Mert nem anyag, nem is munkás kéz, hanem a nemesített műizlés hiánya miatt nem lehetünk versenyképesek a külföld fejlett iparával szemben.

A mi pedig a házi ipart illeti, ehhez felvidékünk lakosai — határozottan mondom — értenek; és mégis miért nem gyakorolják nagyobb mértékben? Az ok igen egyszerű. Tegyük föl, hogy felvidékünk lakossága télen át bizonyos mennyiségű faiparczikket készít, azon reményben hogy azt tavasszal — midőn tudvalevőleg legtöbb szükségét kénytelen szenvedni — legalább úgy a hogy eladja. Tavasszal azonban kérdés támad: hol keresen a nép fáradsággal készített faiparczikkeinek kedvező piacot? Zemplénmegye felvidékének természetes központja kétségkívül Homonna. Homonnát a felvidék csaknem minden lakosa meglátogatja évenként legalább egyszer, — ha máskor nem, nagyvásár alkalmával; s így a hozzáférhetés tekintetéből Homonna kínálkoznék legalkalmasabb piacnak. De ez mégsem így van; mert Homonna egyrészt igen csekély pont, másrészt lakosai leginkább hivatalnokok, kereskedők és iparosok, kiknek kivált gazdasági eszközre vajmi kevés szükségök van. És — tegyük hozzá még — eddig úgy látszik maga Homonna sem értette meg, hogy egy meglehetősen nagy vidéknek kereskedelmi központját képezi, mit látogatott vásárai legjobban bizonyítanak; mert különben már gondoskodott volna alkalmas piacról, melyen a vásár kényelmesen kifejlődhet. A kereskedők és iparosok, kik vásár alkalmával egy piszkos patak két partján az ut legnagyobb sarában kénytelenek helyet foglalni, ismerik a város e részbeni nyomorúságát.

Igy állván a dolog, a nép kénytelen lenne faiparczikkeinek elárúsítása végett elmenni: S.-a.-Ujhelybe, Kassára, Ungvárra, vagy Eperjesre, mint legközelebb fekvő nagyobb városokba. Ez azonban a nagy távolság miatt válik lehetetlenné. S.-a.-Ujhely fekszik a megye legészakibb pontjaitól egyenes vonalban körülbelül 14 mfdre; Kassa fekszik Homonnától N.-Mihályon keresztül közel 11 mfdnyi távolságban. Lesz ugyan egy sokkal rövidebb 7—8 mfdnyi út Bánszka keresztlé, ha Abaujmegye saját érdekét felfogva azt végre kifogja építeni Bánszkaútól Ránkig, — amivel tudvalevőleg késik. Pedig a ki ismeri a bánszakai erdősegeket és ismeri a távolságot is Bánszkaútól Kassáig, valamint tudja, hogy a ranki fürdő éjszakkélet felől utak hiánya miatt elvan zárva: az könnyen felfogja mennyi előnyt ígér ezen, jelenleg már csak Bánszkaútól Ránkig kiépítendő út. — Hasonló távolságban fekszenek felvidékünk Ungvár és Eperjes is.

Miért nem üzi tehát felvidékünk lakos-

sága, házi ipart? Mert készítményeinek piacot nem talál!

És mit lehet ez akadály elhárítására tenni?

1) Zemplénmegye ne hanyagolja el a felvidéket annyira; ne csak tűrje, hanem tekintse oly részének, melynek felvirágoztatásáért az egész megye közjólétének emelése érdekében is mindent el kell követnie. Különösen gondoskodjék minél több jó út építéséről.

2) Szervezni kell a „Zempléni házi ipart terjesztő” egyesületet; és

3) az egyesület állítson Homonnán raktárt, mely a nép által alkalmilag behozott tárgyakat megállapított árak mellett átvegye, és a tárgyak tömeges eladására az alföldi nagy városokban piacot keressen.

A raktárnak okvetlen Homonnán kellene felállítatnia azért, mert a felvidéki népek legtöbb alkalmá nyílik e városban megfordulni. A nép pedig, ha tudni fogja, hogy készítményeit biztosan eladhatja, dolgozni is fog, és nem tölti el a hosszú telet semmittevéssel.

Homonnai.

2. szám. **Zemplénmegye alispánjától.**

eln.

Elnöki körlevél.

A t. megyei bizottság összes legtöbb adófizető és választott tagjai e folyó évi január hó 20-án megkezdendő, s a szükség esetében a következő napokon folytatandó rendkívüli közgyűlésre tisztelettel meghívotnak.

Tárgyai lesznek:

1) A Rudolf trónörökös ő fensége egybekelése alkalmából teendő intézkedés.

2) Az árvaszéki pénztár rendbehozatalára kirendelt 3 tagú küldöttség jelentése.

3) Katasteri járási bizottságok kiegészítése.

4) Egy tag választása az erdészeti albizottságba.

5) Belügyministeri intézmény a képviselőválasztásokat intéző központi választmány újjaalakítása tárgyában, s ennek folytán ezen központi választmány megválasztása.

6) A nagyméltóságú belügyministerium intézménye a t. megyei bizottságnak a gyakori tüzesetek alkalmából tett feliratára. — Ezzel kapcsolatban az „első magyar általános biztosító társaság” erre vonatkozó előterjesztése.

7) Belügyministeri intézmény a közigazgatási, árva és gyámhatósági költségek megállapításának tárgyában.

8) A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi nagymgu ministerium intézménye a posta- és távirada-ügy, és az állam-erdők kezelése tárgyában.

9) Szabolcsmegye levele a közigazgatási rendszer tárgyában.

10) Hajdumegye levele az italmérségi jog csonkítások tárgyában.

11) Nógrádmegye levele az ásványok tulajdonjogának kérdésében.

12) Liptómege átírata a hazai földmívelő-osztály érdekében.

13) Az országos borászati kormánybiztos körlevele, melylyel a borászati törzskönyv egy példányát megküldi és annak közhírré tételét kéri.

14) Küldöttségi jelentés a felső-bodrogi vizszabályozási társulat ártér-telekönnyvei tárgyában.

15) Szerencs község tűz-rendőrségi szabalyzata.

16) Papp Ferenc megyei irnok kérelme az 1848. előtt fennállott megyei kölcsönös tűzkárbiztosítási alap javára ellene betáblázott összeg töröltetése végett.

17) Közmunka elengedés — illetőleg más célra fordítás iránt beérkezett folyamodványok.

18) Némely községek költségvetéseik és számadásaik.

Vége tisztelettel felkérem a fentebbi 4-ik pont szerint megválasztandó központi választmány tagjait, hogy ugyanazon napon délutáni 3 órakor megalakulás, és a választmány jegyzőjének megválasztása, továbbá a folyó évre kiigazított választói névjegyzékre vonatkozó némely intézkedések, és esetleg — a Kossuth Mihály halála folytán a nagy-mihályi kerületben teendő képviselőválasztás iránti intézkedések végett a megyeháza nagytermében tartandó ülésre megjelenni sziveskedjenek.

Kelt S.-a.-Ujhelyben, 1881. évi január hó 9-én.

Matolai Etele s. k.,
alispán.

A „Zemplén” levelezése.

Alsó-Haragod vidéke, 1881. jan. 10.

Örömmel értesülünk a megye felvidékén megejtett sikeres vadászatokról, különösen pedig a fellelkesült levelező, azon kedves értesítéséről, hogy ott most van az aratás Szükséges is már a felvidéknek egy kis kedvező idő! Igaz, hogy e vadbőséget tudósító a vadásztörvény üdvös voltának tulajdonítja. Mi alvidékiek nem kívánunk a vadásztörvényből semmit; a vadból pedig csak mint ritkaságot, hogy gyümölcsöseinkben kárt ne tehessenek.

Most vidékünkön kevés a vad, de vadászni sem lehet, mert oly nagy a sár, hogy az ut járhatatlan volta miatt egyik községből a másikba jutni alig lehetséges.

Buza és rozs, általában őszi vetéseink ssépen mutatkoznak s jövőre jó aratással kecsegtetnek. Jobban is szeretjük mi a nyári bőyaratást! . . . Veteményünk hátrányára azonban megemlítem, hogy a rozsban temérdek konkoly volt a mult évben és mutatkozik ez alkalommal is, ha csak a fagy meg nem semmisíti.

Jelenben nálunk nincs tél.

Alig van vidék, melynek egy s más tekintetben kellemetlenségei ne volnának és akár a m. kormány, akár a megyehatóság intézkedéseiben megnyugodnának. . . . Erre czéloz a „Zemplén” mult évi 45-ik számában közölt panaszos cikk sorozat, mely kárhóztatólag emel szót a végrehajtóság és körorvosi intézmény ellen. . . .

A mi a végrehajtóságot illeti: ez mindenütt ismeretes intézmény, de miután az állami és más tartozási illetményeket bizonyos közegeknek kell beszédni és ha az illető hivatalhoz önként nem viszik a felek, azoktól hatalommal más ki hajtáná be, mint a végrehajtó?! Ezen fizetést teljesített közegek pedig, hogy „végrehajtó” vagy bármi címen neveztesse is mindegy, de azt elvárjuk,

hogy tiszta kezű és becsületes emberek legyenek!

A mi pedig a körorvosi állomásokat illeti: mig ezen intézmény Felső-Zemplénben zsarolásnak tekintetik, — vidékünkre csak áldás volna. A mi körünkben szívesen vennék egy életrevaló, lelkiismeretes orvost, szívesen is megfizetnénk fáradságait; fuvart is adnánk, még a rendes fizetés mellett illő tiszteletdíjjal is jutalmaznánk Óh de mi vagyunk azon elhagyatottak. kikhez az orvos csak egy napi járó messziségről vagy néha két nap múlva érkezhetik, a legtöbbször már későn Községeink pedig úgy feküsznek egymáshoz, hogy ha a központon Tisza-Luczon egy körorvos laknék; — mert előbb utóbb ott is kell laknia, nem pedig a szerencsétlenül választott Girincsen — egy óra alatt bár melyik községbeli beteghez érkezhetnek az orvosi segély: nem volna oly nagy mérvű a különféle lázas betegség, mely itt mondhatni már állandóan uralkodik; nem volna oly nagy mérvű a gyermekek között a halálozás, mint jelenben is; nem lenne az emberiség kárára a községekben oly sok részeges baba s végre nem lenne a szegény nép kénytelen Miskolcz, Szerencs vagy Ónodról meghívott orvosoknak egyszeri látogatásért 8—10 frt tiszteletdíjat fizetni.

No de talán nekünk is majd csak lesz körorvosunk!!

B.

Nagyimihály, 1880. jan. 4

Mai napra volt hirdetve a nagyimihályi gazdasági-kör gyűlése; azonban sajnos, hogy a tagok oly kevés számmal jelentek meg, miszerint a gyűlést boldogabb időkre kellett halasztani.

A többek közt ezen eset is szomorú fényt vetett társadalmi, valamint gazdasági életünkre s kénytelenek vagyunk azon meggyőződésre jutni, hogy az egyesületi szellem iránti előszertet nem tud keblünkben olyan tért elfoglalni, amint az anyagi érdekeink emelésére mulhatlanul kívánatos volna.

Mindenfelé pangással találkozunk.

Dalárdánk s tüzoltó-egyletünk (mind megannyi korszerű egyesületek) részint érdeklődés hiánya, részint anyagi kalamitások folytán feloszlottak s nagy idő kérdése: hogy mikor támadnak fel újra. Holott pedig erős akarat s ügyszertet minden nehézségeken diadalmaskodhattak volna.

Időjárásunk is komoly aggodalmakkal terheli a gazdaközönséget. Őszi vetéseink aligha meg nem sínylik a hó hiányt s az olvadás és fagy gyors és minduntalan megújuló váltakozásait.

Az egészségi viszonyok hasonlóan kedvezőtlenek s az excentrikus időjárás különösen a tüdőbajban szenvedőkre hat nyomasztólag. A többek közt közkedveltségű képviselőnk: Kossuth Mihály ur is súlyos betegségben szenved.*)

Adja az ég, hogy helyzetünk mielőbb kedvezőbbre forduljon, mert félős, hogy az eddiginél még nagyobb inség fog ránk nehezdedni. (r. l.)

*) Már tul van a földi élet nyomorúságain. Szerk.

TÁRCZA.

Fájó szerelem.

I.

Szeretni forrón, imádva hévvel, —
Epedni érte s kerülni mégis;
Divatos nyelven csevegni hozzá,
Hidegen szólva, ha szived ég is;

Csüggeni halvány angyali arczán,
Nézni tündöklő sötét szemébe, —
Rózsás ajkának lesni beszédét
S remegni mindig, titkodat féltve;

Álmodni róla ébren és alva,
Hozzá lánczolva merengő lelked, —
Szöni felőle mesés ábrándot —
S tudni, hogy szive nem érted eped;

Elhervadni, mint az őszi virág,
Epedni némán és reménytelen, —
Tárni, szenvedni panaszzó nélkül:
Oh ez a gyötrő, fájó szerelem!

II.

Sajgó, fájó szívem szárnyatörött madár,
Minden rebbenése kinos ébredést szül
S annyi nehéz bűm van már ez ébredéstül,
Szinte halva hitem s nincs szívembe remény —
Érzem, hogy szerelmed sohase lesz enyém.

Sárospatak, január 8.

Sárospatakon, egy kedélyesen szilveszterező társaságban, az ó év halotti torában, igen életrevaló gondolat született. Egyebek között, a protestáns egyház ügyeiről, annak főleg az alakulás nehézségeivel küzdő leányiskolájáról folyt a beszéd. A túl körül-körül fordult, a pohár össze-össze csendült, a társaság pedig egyre mélyebbre hatolt a tárgy szövevényeibe; ott voltak már, ahol a világboldogító gondolatok fogamzanak. — „Csináljunk balyu bált!” — csendült fel a szó egy öszbe-borult torozó ajkán. „Éljen, csináljunk!” Es újra csengett a pohár, nőtt a lelkesedés, temettek az arany hegyek; egy-egy új megváltó kezdett magaslan minden jelenlévő. Mire a nagyszemű tizenkettő elkondult: a sárospataki prot. egyháznak minden buja-baja el volt temetve: — elvben.

De a lelkesedés nem fult bele a bucsuztató pohárba! Másnapra kelve már nemes-szívű hölgyek ajkain hangzott a szilveszteri ige és hangzik azóta is folyvást gyújtva, hevitve, a sziklát is megolvastató melegséggel. Aki mostanában, főleg a délutáni órákban, Sárospatak utcáin áthalad: könnyen megérezheti, hogy találkozik ezekkel a nő-apostolokkal s jó szerencséje, ha le nem fizetted vele a találkozási adót. Híre jár, hogy szerencsés apostolok a hová belépnek mosolygó nyájas arcz és áldozatra kész szív fogadja őket, sehol sem zörgetnek hiában. Előttük és velők szemben nincsen felekezetiesség. A római katolikus, a görög, az izraelita nem a vallás, hanem az emberszeretet apostolait öleli és segíti bennök s úgy mondják, hogy mire f. hó 22-ikének nagy estvéje megérkezik: — annyi lesz az étel és italbeli szives adomány, hogy az egész várost és legalább is fél Zemplénumot megvédékelhetik belőle, az arra örömmel vállalkozó szép asszonyok és szép leányok, a prot. iskola javára és Sárospatak becsületére.

Üdvözljük a jó gondolatot s annak életetőit: Sárospatak lelkes hölgyeit s őszintén kívánunk hazai, közelebről pedig megyei növelésüknek, sok ilyen buzgó ügynököt s fáradozásikért kitünő sikert!

Egy tüzoltó bál.

Tartatott 1881. jan. 8-án Sárospatakon a polgári és főiskolai önk. tüzoltó egyesületek által a régi- és új városháza termeiben. Bálanya: Bogay-Balogh Szerén ő nagysága. Elnökök: Bogay Zsigmond, dr. Ballagi Géza parancsnokok. Rendezőség: egy sereg derék tüzoltó.

*

Fél 9 óra. Ferkó ostromoltatik, azonban ő felsőbb helyről várja a parancsot, ez pedig késik. Nincs más mód, mint várni, mig a rendezőségnek valami eszébe jut. Szerencsére az eszmélni kezd s azonnal trette buzdul egy futár személyében s 9 órakor trombita harsog, dob pereg. A mamák összenéznek. Vigyázz! Jobbra nézz! S Ferkó ráhuzza. Egészen könnyebben lélegzünk. Bogay-Balogh Szerén ő nagysága, Ballagi főiskolai tüzoltó parancsnokkal nyitja meg a tánczrend hosszú sorát, midőn a másik perczben a bájos tánczosnők gyönyörű csoportja lesz látható a

Megsejtém még ama feledetlen napon,
Mikor látásodra szívem elsőt dobbant,
Hogy égő szerelmem fájdalomba fogant
S akkor is éreztem a mi való már most,
Hogy e nagy szenvedély szívemre csak gyászt hoz!

És mégse' volt erőm, kitépni gyököstül
E nehéz fájdalmak feselő bimbóját,
Bár erőtelen szál köté még csak hozzád, —
Szertetépní gyáva voltam a virágot
S azóta gyökere mennyi sebet vágott! —

Most már látja tisztán elborongó lelkem,
A mitől remegek, a keserű valót,
S ez szívemnek annyi fájó perczet adott,
Hogy te parányát sem érezheted annak,
Mitől szívem sajog s fájdalmi vannak.

Mégis ha elnézem beszédes ajkadat,
Elmerülök sötét, égő szemeidbe,
Mely lelkem a kétség örvényébe vitte,
Ugy égeti szívem, úgy fáj a gondolat:
Mért nincsen egy szavad, mely nekem nyugtot ad?

Rátz István.

Velenczéről

I.

E napokban emlékeim közt időzve — ha romok is, de szelid holdvilágos romok — Baedekerem Itáliájából egy fehér lap hullott ölembem.

világos- és sötétkék egyenruhás tüzoltók vegyületében. Patak alig látott a régi jó idők óta ilyen csárdást, úgy kirakva, hogy a magyar csizma s sarkantyú is bubánatba esik rögtön, hogy nem lehet jelen. Más idők, más emberek s tüzoltó-egyesületek!

*

Trombita harsog. Dob pereg. Vigyázz! jobbra nézz! hallatsz a folyosón. Az ajtók szétnyílnak s megjelenni látjuk a nagy kákóczy hármastornyú csonka várának jelenlegi urát, Windischgrätz herceget bájos nevével, Dessewffi grófnóval fehér atlasz ruhában. A hercegi pár Sárospatak előbbi urai a Bretzenheim hercegi pár életnagyságu arczképei alatt kijelölt helyet foglalja el s mig a „lengyelkét” járják bemutatgatják maguknak a város notabilitásait s szívélyesen társalognak a bálanyával s környezetével. Végig nézik a négyest, utánna a csárdást, melyben Vályi Emma urhölgy Ujhelyből vonja magára figyelmüket, Majd szívélyes bucsut vesznek uj ismerőseiktől s 10 óra után elhagyják a termet.

*

Aztán az egyesült erők újra kezdik, leperog a tánczrend éjféltől. A tánczosok tarkázza vonulnak az éttermekbe. A fiatalság lassan rágyújt, Ferkó sir hozzá s elfeledi öreg, ifju, születését, halálát. Kezddők a pohárköszöntések sora. Éltetik dr. Lengyel Endre e. elnököt, Bogay Zsigmond főparancsnokot, Ballagit a főiskolai egyetel parancsnokát, Kovássy Zoltán felköszönti az ujhelyi, tolcsvai, miskolci tüzoltó-egyletek képviselőit. Farkas Lajos ujhelyi alp. a sárospataki testvér-egyletért emel poharat, majd dr. Lengyel Endre mond köszönetet minden egyetelnek s élteit azokat. Az egyetel testvériesülnek testben-léleken. Lám! Nem lehetetlen! A polgár az urral köt barátságot s még sem vesz el a világ. Nem bizony! Ferkó aztán kiteszkoltatik a bálterembe s jární kezdjük az éjfélt utánt.

*

Több tüzöl s még teljes számmal foly a vigalom tovább s csak 4 óra után kezd ritkulni a szépek serege, mig a tüzoltók még állják helyüket derekasan. Hejh! pedig sok rohamot intéztek ma s ugyancsak melegük volt. 5 órakor azonban az utolsó pár is bucsut vett onnét, hol az érzelmek oly sok különfélesége hullámoztatta a kebleket.

Ez egyesült tüzoltók báljára elmondhatni, hogy jól sikerült. A négyeseket 40 pár tánczolta. Ott láttuk Balogh Margit, Vályi Emma, Fekete Mariska, Fekete Erzs kisasszonyokat Ujhelyből; Polsch Katinka, Polsch Juliska kisasszonyokat Toronyáról, Golenich Margitot Tolcsváról; Bazsó Mariska, Bodogh Ida, Bogay Vilma, Emödy Tinike, Finkei Ilonka, Katona Erzsike, Kis Gabriella, Kiss Juliska, Kun Judith, Kun Ilonka, Lengyel Ilonka, Orbán Rózsa, Pásztor Izabella kisasszonyokat, Továbbá Bacsoni-Orbán Emma, Lehoczkyné Rózsa, Kovássyné Ilona urhölgyeket, mint fáradhatlan tánczosnőket sárospatakról. Köszönet nagysádtoknak, hogy emelték megjelenésükkel a két tüzoltó-egylet bálját s egyuttal bocsássanak is meg, ha minden nem lett volna mégis úgy, mint más régi jó hiteli bálknál. Tartsanak meg emlékkükben.

A viszontlátásig!

Pillske.

Ugyanaz, melyet 1879. őszén, heteken át magammal vittem Lidos szigetére, leróni rajta egy kedves tartozást — az otthonnak.

Mert tartózkodás nélkül valloam be, hogy az a titkos szálcscska, mely egy élettörténetet oda-fűz a gyermekkor hátteréhez, nálam még gyakran meg-megfeszül annak a jogos érzékenységnek sulya alatt, mely a távolban, az emlékek közösségét támasztja köztem és azok közt, kiknek alakja nélkül, nem volna az epedésnek fizikai távola — köztem és otthon közt.

Ez a sentimentalis aphorisma naponta hallatta magát bensőmben, tengerparti sétáim alkalmából; de midőn a hullámok morájába beleolvadtak a Szentmihály-temető és az elszórt apró szigetek harangozásai; midőn a tenger felszine visszatükrözte a leáldozó nap pompás fény- és színjátékát; midőn a távolból kibukkanó bárkák a halászlélet ezer legendáit rajzolták elém: ilyenkor hosszú cikkek írója helyett inkább egy spiritistikus megnyilatkozás szerettem volna lenni, mely az átélteket végigkopogtatja az „otthon” delejes mediumain.

De mivel a lapszerkesztők köszönik szépen az ilyen Hansen-operatiokat, nem marad egyéb hátra, mint hogy Baedekerem fehér lapját teleírjam apró élményekkel, melyek a műtanulmány és utirajz gondos keretén teljesen kivülesvén, — beérendik a csevegés reputációjával.

Történt pedig egy szeptemberi hajnalban, hogy a velencei indóház csarnokküzőbőben, a jó öreg Bauer küldöttje, elpakolt engem és kedves utitársamat Hornyay Kálmán barátomat szállodá-

juk. Egyébiránt nem lett volna csuda, ha a közönség részéről ez alkalommal tapasztalt óriás közöny színészeinkben még a legnagyobb igyekezetet és a legjobb akaratot is le ne hűtötte volna. Bizony a hol üres padok bámulnak a színpad felé: úgy járhat ott még a legnagyobb tehetőség is, mint ha hideg vízzel öntenék — nyakon. Vasárnap: „A becsület szegénye” népszínmű; végrehalára számbavehetőbb közönség előtt. A darab előnyeit (ha ugyan vannak ilyenek) s hiányait egyiránt elsorolta már számtalanszor a kritika. hogy nálunk tetszéssel találkozott-e a népszínmű: azt a közönségre bizzuk. Az előadás — átnézve a gyöngébb szereplők felett — elég jól folyt le Vánzély Irma (Gaál Klári) az ismerős magyar népdalokat csinosan, de nem kellő zamattal s érzéssel énekelte. Ez pedig főkellék a magyar nótázásnál. Ha a szereplőkön végig nézünk, előnyösen újra azokat sorolhatjuk fel, a kiket a mult alkalommal fölemlítettünk. De az biz egy kicsit furcsa, hogy lovas pandurt betyár uniformisban látunk produkálni... Vagy tán incognitó costume volt ez az egész előadás alatt? Kedden: „A völgy lilioma,” csütörtökön: „A pók és a szegedi menyecske” kisszámú közönség előtt. Az is hátrányul jegyezhető fel, hogy a társulat népszínmű énekes híjjával van. Hogy azonban a hiányokat pótolhassa az igazgató s társulatát annyira erősítse s szervezesse hogy műpartoló közönségünk magasabb igényeinek jobban megfelelhessen: erre nézve a kellő pártfogás adhatja meg neki a módot.

Próba-táncvizsgálat. Sárospatakon f. h. 29-én zártkörű és háziás jellegű táncvizsgálat tart Fényes Géza ballet- és táncmester, mely egyszerűs mind tanítványainak vizsgája lesz. Ugy vagyunk értesülve, hogy Fényes, ki szakmájában kitűnő, tánciskolája bevezése után Sátoralja-Ujhelybe jön s tánciskolát nyit. Azért előre is ajánljuk őt a gyermekes szülők figyelmébe.

A sárospataki joghallgató ifjuság saját alapítokéjének javára az ottani városház termében jövő február hó 5-én zártkörű táncestetélyt rendez, melyre a meghívók már szétküldtek. Belépti díj e vizsgálatra személynként 1 frt. Jegyek előzetesen Eperjesy József ottani könyvkereskedő üzletében válthatók.

A sárospataki önkéntes tüzoltó-egylet folyó hó 8-án rendezett bálja — mint hiteles forrásból értesülünk — kitűnően sikerült, s népesnek és minden tekintetben kedélyes mulatságnak mondható. Köztudomás szerint Patakon a főiskolai ifjuságnak is van tüzoltó-egylete s ez alkalomból a bált a városi és ifjusági testvér-egylet közösen rendezték s a mintegy 140 tüzoltó megjelenése annak imponáns, színezetet kölcsönzött. A „lady patronesse” a városi tüzoltóság főparancsnokának: Bogay Zsigmondnak szép és kedves neje volt. Tánczosokban s tánczosnőkben egyiránt nem volt hiány, mert legkevesebb negyvenötven pár tánczolt. Az éjjel előtti órákban Windischgrätz herceg és neje is megjelentek s mintegy óráig mulatva, a közönség nagy részével nyájasan társalognak. Az összes bevétel háromszáz frton felül rug, melyből a költségek levonása után az egylet javára eső tiszta jövedelmet körülbelül 200 frtra lehet tenni. —

Szent együgyűség. Sárospatakon ez előtt pár hét előtt halt meg egy görögkatholikus vallású fiatal asszony, gyermekágyban, szülési fájdalmak között. A szomorodott felek kétségbe estek, — nem a veszteség miatt, — hanem attól a gondolattól, hogy az az újszülött egészséges poronty, bizony még itt marad az ő nyakukra s szinte lesték, hogy mikor tegyék már az anyja mellé a kis anyagylkost, a ki — szerintök — úgy sem méltó az életre, hiszen első mozdulata is nehéz bűn volt az édes anya ellen. De a kicsi csak nem akar engedelmessé válni. Etlétek egy nap, jön rá a másik; már „gyüilöre” is harangoznak. A kicsi mégis merészkedik meg nem halni. Ekkor előáll egy a bölcs asszonyok közül, oda lopózik a megholt anyja koporsójához és szent áhitattól áthatottan a fülébe sugja az édes anyának, hogy „ha jó anyja vagy: jőjj el a gyermekedért és vidd el magadhoz mielőbb.” Aztán lezárták a koporsót, elvitték és lebecsátották abba a szűk üregbe, abba a hideg földbe és vártak jó reményre, a visszatérő jó anyára. Talán 3—4 hétre az árva csakugyan követte édes anyját és most szentül hiszik a boldogok, hogy a fülbesugás okozta ezt a jó eredményt és hogy az elhunyt anyja valóságos édes anyja volt, a ki gyermeke nélkül a sirban sem tudna pihenni. — Mennyi csunya önzés, milyen botrányos tudatlanság!

„A király meghalt, éljen a király.” Még jóformán megsemmisítve a hant a nagymihályi kerület képviselőjének sirja fölött, már is utódja nevével vette szárnyaira a hir s hordja hegy-völgyön át. Hát hiába! Ez nem kegyeletlenség, ez az élők joga, melynek érvényesítésére különösen itt még a törvény is sarkalja az embereket. Idáig két nevet hallottunk emlegetni: a nagymihályi járásbíró, Balogh Gézáét és Nyomárkay Hugó

kácsándi földbirtokosét. Mindkettő derék, jellemes férfi s egyik mint másik megválasztásával a kerület tiszta kezébe teszi a képviselői mandátumot. Hogy a jelöltek milyen programmal lépnek a küzdőterre, e kérdésre a fáma még most nem tud adni feleletet.

Károlyfalván f. hó 11-én botrányos zenebona folyt le, melyre okot az egyházi kurátor választása szolgáltatott. A mozgalom élén az ottani községi bíró állott, ki a hivatalát becsülettel betöltött kurátort, névszerint Smid Józsefet, a felizgatott tömeg segítségével saját házából kihurcolta és nyilvánosan bántalmazta, csak azért, hogy e hivatalra egyik rokonát ültesse be. Az erőszakoskodók az egyházi hatósághoz bejelentvén, az bizonyára intézkedni fog hogy a botrányos cselekmény hősei megérdemelt büntetésben részesüljenek.

Mádról zajos bíróválasztást jelez tudósítónk, mely a közelebbi napokban folyt le. Két jelölt volt: Kaliczky István és Koroknay Pál s mindkettő tekintélyes párttal rendelkezett. Azonban a Koroknay-párt minden erőfeszítése daczára, Kaliczky 39 szavazattal megválasztott. A korteskedések folyama alatt a pártszervevény is kölcsönösen kivette részét néhány ablaktáblában, melyeket irgalmatlanul bevért az ottani pangó üveges ipar nagyobb lendületére. Egyéb baj nem történt.

Mükedvelői előadás. K. Helmezen f. hó 9-én táncvizsgálatmal egybekötött mükedvelői színi előadás tartatott a két hó óta ott működő színtársulat utiköltségeinek fedezésére. Előadott Tóth Kálmán „Nők az alkotmányban” című vígjátéka, melyben a női szerepeket Szükné, Székely Donátné, dr. Marossiné és Hatvani Jolán kisasszony játszották a legszebb eredménnyel. — Ide vonatkozólag k. helmezi tudósítónk írja: A f. hó 9-én tartott mükedvelői előadás „Nők az alkotmányban” várakozáson felül jól sikerült. Szűk Ödönné hosszú és nehéz szerepét (Krisztina) oly nagyszerűen játszta, hogy egy színésznőnek is aligha lehetett volna jobban alakítani. Hatvani Jolán k. a. (Ilka) igen jó szende kislány volt, Székelyné és dr. Marossiné a kávézeniké szerepét oly szeretettel méltóan játszták, hogy kedvünk lett volna őket összecsofolni, de ez nem lehetvén, csak tapssal róttuk le elismerésünket. A férfiak szintén elismerést érdemelnek összevágó játékuért. Az előadást táncvizsgálat követte, mégpedig sikerült táncvizsgálat. Az első négyesben 42 pár állt ki s csaknem páratlan a mai bálók történetében, hogy tánczosokkal több volt, mint tánczosnő, úgy, hogy a mamák is kénytelenek voltak leányaikkal egy sorban tánczolni. A jó kedv általános volt s csaknem az egész társaságot viradrig együtt tartotta. A szegény színészek, kik hosszú két havi itt létük alatt nemcsak hogy tisztességesen megélték, de Kis Várdán csinált adósságaikat is kifizették, — utiköltségeik fedezésére 90—100 frt jövedelmet nyertek a bevételből.

Homonnáról írják lapunknak: A homonnai Casino-egylet által rendezett zártkörű táncvizsgálat f. hó 8-án tartatott meg s tekintve a szép számmal egybegyűlt díszes közönséget — valóban várakozáson felüli sikerrel. A bálanyai tisztre az egylet Szirmay Pálné szül. Podmaniczky Jerne bárónót volt szerencsés megnyerhetni s ez által a bál fényét emelni. A díszes hölgykoszoru közt ott láttuk Van Dernáth Istvánné szül. Csáky Seraphine grófnót, Ostoico Miklósné, Géczy Istvánné, Andrassy Antalné, Lehoczky Jenőné. Németh Zsigmondné, Durcsinszky Gyuláné, dr. Thoman Dávidné s Dercsényi Kálmáné Anna és Klára leányaival, Ambrózy Antalné Tokajból, Major Ilonát (S.-a.-Ujhely), Fölányi Gyulánét (N.-Mihály); továbbá Ujfalussy Gizella, Durcsinszky Ilon, Schäffer Magda kisasszonyokat. A táncz Lányi Gyula közkedveltségű zenéje mellett reggeli 6 óráig fáradhatlan jókedvvel tartott, — s így a rendezőség is meglehetőleg elégedve az elért szellemi s anyagi sikerrel, mely utóbbi tekintetében mindazon tisztelt hölgyeknek, kik sorsolási tárgyak beküldésével a czélt előmozdítani szívesek voltak, a rendezőség ez alkalommal is mély köszönetét nyilvánítja. (x)

Emberölés. Nagy-Tárkányban előzetes civakodás után, Markovits János egy ásóval észrevétlenül Nemes István fejére ütött, ki azonnal szörnyen halt. A tettes elfogatott.

Felvidéki hírek: Homonnai r. tudósítónk tolalából vesszük a következő sorakat: Homonnához mintegy másfél órai távolságra fekvő Ladiskócz községe új év napján szerencsétlen esemény színhelye volt. Ugyanis a fentvezetett község határában levő fűrész-gyár munkásai, az ottani korcsmában, még eddigelé kipuhathatlan okból, de mindenesetre az átkos pálinka élvezetének befolyása alatt, összeverekedvén, ez alkalommal egy Miczán Mihály nevű munkás, fejére valamely tompa eszközzel oly ütést kapott, hogy koponyája azonnal öt részre hasadt. A szerencsétlen e roppant ütés után még 12 óra hosszan élt, ekkor azonban iszonyu kínok közt meghalt. A

verekedésben részt vett még ennek két fia is, kik közül az egyik szintén veszélyes sérülést kapott fején, az orvos azonban reményt köt életben maradásához. Ezen eseményről a szolgabírói hatóság azonnal értesítve lévén, megtette a szükséges intézkedéseket; a tetteseket elfogatta, kik már valamennyien vizsgálati fogságba helyeztetek. — A népszámlálás Homonnán befejeztett. Eredmény: 1696 férfi és 2002 nő. Ebből az tűnik ki, hogy az utolsó népszámlálás óta a lélekszám 698 al szaporodott, de az is kitűnik: hogy Homonnán Éva unokái 306-tal haladják meg számban Ádám ivadékait. — Hymen. Dr. Freund Sándor homonnai ügyvéd e napokban jegyezte el köztisztviselői álló dr. Ungár Sámuel kedves és szeretetreméltó leányát, Sárkát. (K.)

Nyilvános számadás és köszönet. Az 1880. december 30-án városunkban tartott jótékony-célú gyermek-előadáson, melyről ezen lap tisztelt olvasó közönsége eleve értesülve lett, a közös iskolai könyvtár-alap javára a felülfizetésekkel együtt a költségek levonása után 58 frt 53 kr. folyt be. Felülfizettek: Vladár Tamás 8 frt 40 kr., Vladár Emil 3 frt 40 kr., Grünwald Béni 3 frt, Pereszlányi István 2 frt, Raisz Antal 1 frt 20 kr., Raisz Viktor 1 frt, Siegelmann Mór 1 frt, Weinberger Ferencz 1 frt, Zékány József 60 kr., Szendei Lipót 60 kr., Rónai Albert 40 kr., Malonyay Ferencz 40 kr., Mandel Lipót 40 kr., Benczúr Aba 40 kr., Benczúr Emil 40 kr., Streich Hermann 40 kr., Forgách Endre 40 kr., Spinetti Károly 20 kr., dr. Ullrich József 20 kr., Frieder Hermann 20 kr., Silbermann József 20 kr., dr. Kastriner Mórné 20 kr., Winkler Ilka 20 kr., Strasser Antal 20 kr., Pikula Mátys 20 kr., Szabó Szilárd 20 kr., összesen 26 frt 80 kr. A pártolás- és a kegyes felülfizetésért ezennel nyilvános köszönetet szavaz, Varannón Labáth Béla, iskolaszéki elnök.

A szomszéd megyékből.

Halálozás. Özv. Jármay Menyhértné, szül. Haczell Anna, Fráter Sándor barátunk anyósa f. hó 1-én Nyiregyházán 66 éves korában elhunyt. Jötevő urnó volt, kit a szegény sorsuak sokáig megfognak emlegetni.

Kudarcz. Nemrég jeleztük, hogy a veterán híres agarász, az öreg Retsky András Szabolcsbament, hogy kutyáival a szabolcsmegei agarászverseny billikomos agarát lefutassa s egyuttal versenyre hívja fel a környék ismertebb agarászeit. Most arról értesülünk, hogy az öreg ur, mindenütt kudarczot vallott s híres „Babám” és „Tigris” nevű agarai csufosan leverettek.

Beregme gyében a fillokszéránál is veszedelmesebb ellenség pusztít a nép vagyoni életének gyökerén. A „Bereg” írja: miszerint Ilonca községben az üzérszellem hallatlan mérvet öltött; a község lakosai nagy részének minden ingó és ingatlan vagyona elvertetvén, őt, társaságba állt izraelita azokat mind magához harcolta s most a szegény lakosoknak négyszeres áron adja vissza, mialtal a szegény nép örökös adósukká vagyis rabslolgájukká válik. A járási szolgabíróóság e modern vérszopás meggátolására érelyes intézkedéseket tett.

A névmagyarosító-egylet e napokban Miskolczon is megalakult. Az e tárgyban tartott értekezlet dr. Krausz Mór orvos lakásán tartatott, ki szívesen üdvözölte a tagokat s a hazafias érzelem melegtől áthatott beszédben jefté ki az általános névmagyarosítás szükségét. Az egylet elnökeül dr. Krausz Mór (Kazai) s titkárul: dr. Klein (Kállai) Ignác választattak meg. Derék volna, ha az izraeliták közül nálunk is élére állna valaki az efféle mozgalomnak. Hanem az ilyen hazafias dologra itt nem akad ember, de annál több olyan, ki nyelvfczamoto német nevének megtartásával, erőnek erejével megyebizottsági, közigazgatási bizottsági s több efféle tisztességek uszályába kapaszkodik.

A függetlenségi párt Miskolczon is megalakult s tagjai között több oly tekintélyes egyén is helyet foglal, kik eddig a kormánypárt feltétlen hiveiként ismertettek.

A párbajban elesett báró Luzsénszky József hült tetemeinek eltakarítása f. hó 4-én 3 óraker történt meg Nagy-Sároson. Megható jelenet volt a szülői, testvérei és számtalan jó barátaitól körülvett koporsót beláthatlan sokaság kíséretében látni a sirkertben. Az általános ismert és szeretett ifju szemfődele tele volt koszorúkkal, melyek közül több feliratokkal volt ellátva — a mi a közszeregetnek igen szép tanubizonyoságát képezé. Mielőtt a holt tetem a sirba bocsájtatott volna, Kyss Géza egy megható bucsubeszédet tartott barátai nevében, s midőn a szomorú szertartás véget ért, nem maradt szem könyek nélkül.

Különfélék.

Olvasóinkhoz. Elvultunk határozva, hogy lapunkat új évtől kezdve hetenként kétszer adjuk ki. A beérkezett előfizetések csekély számából azonban az tűnt ki, hogy a közönség ezt nem igen óhajtja. Nehogy tehát erőnkön túlfeszítsük s ez által a meglevőt is kockára tegyük, kénytelenek vagyunk az egyszeri kiadás mellett megmaradni. Valahányszor azonban szükségét látandjuk, — különösen kéziratunk felhalmozódása esetén — a hét közepén is fogunk lapot adni avagy a főlapot mellékletek által szaporítandjuk. Célunk egyébiránt egy humorisztikus kis lapnak is kiadása, mely most képezi a megbeszélés tárgyát munkatársainkkal. Ha megállapodás jön létre e tekintetben, akkor t. előfizetőinknek ingyen fogjuk azt megküldeni.

A függetlenségi párt szervezése céljából, Eötvös Károly országgyűlési képviselő f. hó 8-án városunkba érkezett s a „Vadászkürt“ vendéglőbe szállt. Az itteni polgárság nagy tüntetéssel fogadta s az esteli órákban fátylaszenével tisztelte meg. A tisztelgők részéről Blizman F. üdvözölte a képviselőt, ki ezalatt a szálloda erkélyén állt. Eötvös válasza, egészben véve éles kritikát tartalmazott a jelenlegi kormány s a fenálló közjogi alap ellen, melynek megváltoztatása képezi a függetlenségi párt hazafias törekvését. Minden dagálytól ment s népies hangon tartott beszéde folyamán kiterjeszkedett némely részletekre is s különösen az iparos és földműves osztály nyomoruságos helyzetét eszterelte, mint a minden tekintetben nemzetellenes politika gyászos következményeit. Végül intette a polgárságot, hogy a nagy, országos érdekekkel szemben, felejtse el minden apróbb sérelmét s rendelje azt alá a magasabb célnak, mely egyedül testvéries összetartás mellett érhető el. Beszédét, mely egy jó félóraig tartott, zajosan megjelenezték. A tisztelgő közönség erre azonban még nem oszlott szét; Mezey Ernőt is akarta hallani s ezen óhajának erőteljes hangon adott kifejezést. A felhívásra Mezey megjelent az erkélyen s meleg hangon köszönve meg a személye iránt nyilvánult érdeklődést, beszédében különösen pointírozta a gyöngéd viszonyt, mely közte: a gyermek s Ujhelyváros: az édes anya között fenáll, melynek kebelén, mint elvharczos, a küzdés után mindig csak ugy pihenhet meg, mint ama spártai, kit édes anyja oly feltétellel bocsátott csatába, hogy onnét „csak paizon vagy paizzsal“ térhet hozzá vissza. A fátylaszenét társas vacsora követte a „Tűzoltóhoz“ címzett étkező helyiségben, melyen azonban a hely szűk volta miatt, az elvtársak csak korlátolt számmal jelenhettek meg. A párt-szervezés másnap reggel 9 órakor ment végbe a „Diana“ nagy termében. Pártelnökké egyhangilag Boronkay Károly Czékéről, alelnökké pedig Blizman F. Ujhelyből választották meg s azonkívül egy 12 tagból álló választmány, tekintettel a párt különböző elemeire. A szervezés munkáját ezuttal is bankett zárta be, melyen több pohárköszöntés történt, éltetésével a párt országos kapacitásainak. Eötvös az estvén Meczer Gyula képviselőnk vendége volt, másnap reggel pedig gyengélkedő költőnk Szemere Miklós látogatására randult el Lasztócra, honnét az esti vonattal Budapestre visszautazott.

A pataki- és fő-utca kövezete, mely már ember és járműre nézve egyaránt kegyetlen kínzó

juk gondolójába s aztán evezünk némán és megilletődve — az ígért földére.

Mily bámulatos hűséggel ismétlődtek lelkemben a tíz év előtt utóljára látott Velence első reggeli benyomásai!

A merceriák keskeny szárazulatán „Ave Mariára“ siető hajadonok s faczipókban tipegő anyókák; a Piazzettán idegenekre áhítózó álmos tolmácsok; a Márktéren néhány éhes galamb; a Riva csapszékeiben éjjeli dőzsöléstől bágyadt hajólegények; a grande canál az érkező hajóról begondolózó ábrándos mézes hetesek; a márvány erkélyablakokban egy-egy borzas fő; a Morosinik és Mocenigok büszke palotáiban halott csend: a „Maria della salute“ pompás kupoláján az első napsugár!...

Vajjon ki tudná feledni e titokzatos hangulat hatalmát az éji utazás fáradalmaitól kábult lélekre?!...

Még néhány óra... és a szomoru, kihalt Velence benépesedik a föld minden nemzetiségével.

A kéjutazó kíváncsiság és rajongástól kidagadt erekkel, a türelmetlen izgalom lázával kapkod térképén, hogy összegezzé egy egész nap élményeit; a magamféle idegbajos közönség epedve lesi a Riva degli Schiavoni-n a legközelebbi hajót, hogy a szigetre jutva, mielőbb az Adria ezüstös habjaiba temesse fáradt tagjait.

Az olasz juliuson túl alig fűdik; szeptemberben pedig éppen nem. Holott a közelgő nap-éjegyen folytán, az élettlenül oly fontos hullám-

eszközzé vált, a jövő tavasszal átfog rakatni E művelettel egy vagy legfeljebb két esztendőre ismét kihuzzuk a dolgot s azontul aztán nem marad egyéb hátra, mint vagy kockakövel kiburkolni ez utcákat vagy pedig visszatérni Mac Ádám rendszeréhez. Az előbbihez vidékünkön megfelelő anyag nem létezik, miután hegységeink közege legnagyobb részben trachytból áll, mely könnyen porlik s előbb utóbb sár lesz belőle. A makadamirozáshoz a szomszéd községek mészkői kitűnő anyagot szolgáltatnának, de ez meg egyrészt igen költséges volna, másrészt pedig; állandó porfészket teremtene a közegészség és tisztaság hátrányára.

A rendőrséghez. Van Ujhelyben sok oly kis városias szokás, melyekről az embereket, habár apránként, de mégis le kell szoktatni. Ezek egyike: a járdákon való ácsorgás és handlirozás, mely miatt a jövő-menőknek hol jobbra, hol balra kell teregetniök, hogy tovább haladhassanak, hacsak magukat gorombáskodásoknak kitenni nem akarják. A másik szintén idevágó, de más genre-ből való nemes tulajdonság; összeáll ugyanis 3-4 serdülő, sokszor már erősen felseledült „kisasszony“ s egy sorjában, karonfogva csinálja ünnepi sétáját azon a járdán, a melyen két ember is csak bajjal haladhat egymás mellett. Természetesen ezeknek is ki kell térni: mert hát „dama precedit“ s mert az ártatlanok nem tudják a „francia négyes“ ama törvényét, amely szerint a váltakozó colonne-ok helyüket, oly simulékonyan szokták megcserélni. Itt is, amott is a rendőrnök kell elvállalni az illetanár és táncmester szerepét; az ácsorgókat térítse ki az utból, az andalgóknál pedig gyöngéd figyelmeztetéssel szakítsa meg az „entente cordiale“-ét, mely itt különösen a karok görcsös összefogódzásában nyilvánkozik. — A harmadik plane egészen falusias szokás. Kiülni a ház előtti padkára egész frekvenciástól, sőt még székeket is hozni ki, hogy a cercle teljes legyen, itt nagy divatban van és pedig ismét a járókelő közönség hátrányára. Ha kapitány volnánk, először is azon kezdenénk, hogy a város népesebb és főbb utcáin e pletykapadokat egyszerűen kassziroznánk, nemcsak a fentebbi ok miatt de meg azért is, hogy a cselédség utcai kaszinózásának, mely e padokon sokszor éjfélig, zavartalanul és hozzá botrányosan folyik, — e részben is gátat vessünk.

Fel-illetőleg átadott üzlet. Kállai Lajos néhány év óta fenálló könyv- és papirkereskedését Lövy Adolf helybeli könyvtáros e napokban átvette, természetesen az ahoz kötött kötelezettségekkel. Mi az egészséges versenyt minden alakban és minden téren pártoljuk, de e második könyvkereskedés felállítását, oly provinciális városban, minő Ujhely, mely nem nagy számu intelligenciája s a közeli nagyobb városok hasonnemű üzletei folytán különben is eléggé sarokba van szorítva — annak idejében teljesen indokolatlannak tartottuk. És ime az idő igazat adott nekünk. A szellemi termékek piacza nálunk még igen korlátolt s bizonyára még jó ideig kell várni arra, hogy az idevágó szükségletek e téren is a versenyt provokálják.

Hideg fürdő. Szerensétlenül járt a napokban két kis tanuló. Ugyanis a Ronyva jege, mely még nem volt, elég erős alattok leszakadt de szerencsére, a patak e helyütt nem volt mély, tehát el nem merültek; azonban a körültek levő jégkéreg

csapás e hónapban sokkal jelentékenyebb; de egyszersmind közelebbi kilátásba helyezhetők a viharos esőzések, melyek hetekre, sőt végképen beszüntetik a gyógykezelést az illető évadban.

Mi szeptember folyamában tizenhatzszor fűrődöttünk. Voltak nálunknál kitartóbbak, kik még október közepén tul is zavartalanul folytathatták a gyógymódok ezen legfelségesbikét.

A mi ezentul a fürdés helyi jelentőségét illeti, ez nagyban és egészben az apály és dagály ügyes megfigyelésétől függ.

Daczára annak, hogy a Lido tárczairodalmával, annak idején, valóságos sport üzletik: nem sok újat örökíthetek meg róla.

Igaz, hogy az élet sem volt oly pezsgő, mint az égető nyári hónapokban; aminek szintén megvolt a maga előnye ránk nézve, mert kedvünk s kényünk szerint válogathattunk a legfestőbb pontok zavartalan magányában.

Ottidőzésünk alatt magas vendége volt a Lidonak, az olasz királynő, ki egy propellerhez csatolt igen csinos járműben naponta kirándult gyermekeivel a szigetre, hol a királyi család számára külön uszoda van berendezve.

Mondják, hogy a lidoláz nagyban elősegítette a lapokban gyakran említett búskomorságát, melytől csak a leggondosabb ápolás és az orvosi tudomány nagy erőfeszítései szabadíták meg a szelidség és szívjóóság ezen valóban elragadó alakját.

(Folyt. köv.)

R - a.

miatt kimenekülni képtelenek voltak. Így aztán huzamosabban kellett állniok a jéghideg vízben mindaddig, míg a közeli malomból a molnár segélyökre nem sietett, a ki őket horoggal kiszabadítva, meleg ágyba fektette s azonnal orvosért küldött. — Mint hirlik, az egyik kis fiu, ki tovább szenvedte a jéghideg víz zsbasztó hatását, veszélyesen megbetegedett.

Megrendítő csapás érte Kovács Leo honvéd-örnagyot és nejét. Csaknem egy hét alatt két figyermeküket ragadta el a halál s hagyott ezáltal oly végtelen fájdalmat és ürt szívökben, melyet enyhíteni, helyreállítani csak is a minden sebet lassanként begyógyító időnek áll hatalmában. Mindamelllett a tudat, hogy mély gyászkubban annyi sok részvevő kebeli osztozik, talán elviselhetőbb teszi a szörnyű csapást, melyet a sors ily kegyetlen módon reájuk mért.

Áthelyezés. Képes Gyula, homonnai kir. aljárásbíró ugyanezen minőségben a satoralja-ujhelyi kir. járásbíróshoz saját kérelmére közelebb áthelyeztetett. Ha azt mondjuk: hogy Képes áthelyezésével a homonnai járásbíroság sokat veszít, akkor nagyon természetes dolog, hogy az ujhelyi meg sokat nyer, de nyer vele társadalmunk is, melynek ily jóra való elemekre, kivált a mai időben nagy szüksége van.

Nyilvános köszönet. Gróf Wallis Gyuláné született Somogyi Ilona grófnő ő méltóságának 1880. évre az egyteli kegyes adományáért, a s. a. -ujhelyi önk. tűzoltó-egylet alólirt parancsnoksága hálás köszönetét fejezi ki. — S. A. -Ujhely 1881 januar 5-én Ifj. Farkas Lajos, alpnok.

† Gyászhir. Kossuth Mihály, a nagymihályi kerület országgyűlési képviselője, f. h. 8-án Szalókon sok szenvedés után elhunyt. E hir, bár nem jött egészen váratlanul, mégis mélyen megrendíté azokat, kiket a megboldogulthoz bensőbb, baráti kötelék csatolt; Kossuth Mihály politika; általában közügyi szerepléséről sokat és nagyokat nem monhatunk; ő azok közé tartozott, kik maguknak vezérszerepet sehol és semmiben sem vindikálnak, de mint buzgó napszámások, utolsó lehelletükig, önzetlen munkásságuk s következetességük miatt becsültetnek. Mint magán ember, a szeretettebbek közt foglalt helyet; baráti áldozatkészségénél csak szívjóósága volt nagyobb, melyel valóban pazarul bánt s amellyel, mint rendesen, nem egy méltatlanul vissza is élt. A kór, mely életmécset kioltá, régóta fészkel kebelében s akkor fogamzott meg az, midőn ezelőtt husz évvel egy vadászaton fegyvere véletlenül elsült s az egész töltés mellébe furódott. Szeretteinek ápolása s az orvosi tudomány megmenték ugyan a haláltól, de csiráját végkép ki nem irthatták, mely egyik legnemesebb szervében, tüdejében fészkelte meg magát, hogy mint a szu a legizmosabb tölgvet apránként megörölje. És ime a gyilkos munka most már be van végezve, ő ott nyugszik az édes anyaföld kebelén de emléke még sziveinkben fog élni soká... soká! — A gyaszoló család részéről kiadott jelentés így szól: Özv. Udvardi Kossuth Mihályné szül. br. Horváth Leopoldina, Kossuth Vincze s neje: Malonyay Ilona, ugy gyermekeik: Ilona, Mihály, Mariska, özv. Tichy Ferenczné szül. Kossuth Klementin s leánya: Kamilla; Kossuth Ida s férje: Thuránszky Ferencz s gyermekeik: László, Tihamér és Zoltán fájdalmas szívvel jelentik, felejtethen férj, bátyja sógor s nagybátyjuk: Udvardi Kossuth Mihály országgyűlési képviselő; életének 56-dik évében, a halotti szentségek ájtatos főlvétele után, folyó hó 8-án tüdőszélhűdés következtében történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hiült tetemei a rom. kath. egyház szertatásai szerint, folyó hó 11-én Szalókon d. u. 2 órakor a családi temetkezési helyen fognak örök nyugalomra tétetni; a szent miseáldozat pedig folyó hó 12-én a hegyi i és szalóki egyházakban fog a Mindenhatónak bemutatni. Szalók, január hó 8-án. Béke hamvaira!

Halálozás. Bajkor Antal építész s városi képviselői tag f. h. 9-én mellvízkórban elhunyt. Hü, buzgó polgára volt a városnak s mint építész egyike a keresettebbeknek. A nagy tűz után, mely a 60-as években Ujhelyt érte, sok része volt annak regenerálásában. Az általa emelt épületek elég csinosak, legtöbbször azonban bizonyos excentrikus izlés nyilatkozik, melyet nagy előszeretettel kultivált alkalmazott a különböző építészeti stylusok rovására. — Nyugodjék békével.

Eredményes vadászatok tartattak a mult hét folyamán a czékei és mikóházi hegységekben. Az előbbin Csapó József barátunk egy szép vadásznot ejtett el. A derék zsákmánynak azonban legjobb kopója majdnem áldozatul esett; amennyiben a vadnak szánt golyók egyike az azt üldöző eb nyakán furódott át, szerencsére nem életveszélyesen. — Az utóbbi helyütt Füzy Kálmán barátunké a dicsőség, ki egy hatalmas bakózet lött, nagy távolságra golyóval. Lovés után a nemes vad még 10-15 ugrást tett, mely után élettelenül rogyott össze. A golyó tüdejét furta át.

Szintársulatunk egy heti szünetelés után szombaton a „Jó barátok“ című színművet adta elő, helylyel közel összevágóan; általánosságban azonban az előadást a gyöngébbek közé számíthat-

CSARNOK.

A hazai kolduló szerzetek.

II.

Ha a kolduló szerzetek szabályait olvassuk, azonnal észrevesszük rajtuk a középkori szagot s ez igen természetes, minthogy minden intézmény tükrökre azon kor szellemének, melyben született. Tudjuk, hogy a középkor egy rendkívüli nagy népvándorlással kezdődött, melynek romboló hatása alatt a nyugati római birodalom összerokadván, a vándornépek szelidítése az egyház gondjaira bízott, ki azok megtérítésére a szerzeteseket küldte ki. És ez akkor a szerzeteseknek gyönyörű hivatásuk volt. Most másként áll a dolog; napjainkban, legalább nálunk Magyarországon ugyszólván semmi hivatásuk, semmi szerepük sincs, legfőleg a világi papoknak olykor-olykor segédkeznek. Középszkolákban tanítanok nem szabad, IX Pius a mult tized folyamán a Magyarhoni szerzetesekhez egy levelet intézett, melyben a gymnasiumokban való tanítás mint a szerzetesi regula szellemével ellenkező cselekvény megrovatik és szigorúan meyhagyatik, hogy ezentul a pápai szék előleges beleegyezése nélkül fensőbb tanulmányok előadására ne vállalkozzanak.

Ha hazánkat cultura tekintetében vizsgáljuk, azon meggyőződésre jutunk, miszerint még igen sok tenni valónk van ugyan, hogy a cultura azon áldásait élvezhessük, melyben a szomszéd nyugati népek ugyszólván már usznak; mindazonáltal dicsekvés nélkül elmondhatjuk, hogy annak primitív elemein már túl vagyunk, sőt a magasabb cultura is naponkint örvedetes előhaladást tesz a minden szépre, jóra és nemesre fogékony keblü nemzetben. De valamint Nyugat-Európa, ugy hazánk sem a kolduló szerzetesek, működésének köszönheti magasabb culturáját, hanem magának a nemzet geniusának. Tegyük csak egy kis következtetést: minthogy a cultura közösbét átléptük, sőt anak már fensőbb csarnokába is behatoltunk, ide pedig a kolduló szerzetek szabályaik érteime szerint, non curent nescientes literas docere, nem követhetnek bennünket: eo ipse szükségességök önkényt megszünik.

Sőt tekintve azt, hogy a kolduló szerzetek a szegénységre s mi több az ajtóról-ajtóra való koldulásra vannak alapítva, már ez oknál fogva korunk keretébe nemcsak nem illenek, sőt annak szellemével homlokegyenest ellenkeznek. Korunk a felvilágosultság, műveltség stb. századának neveztetik és méltán, mert ha körül tekintünk, minden téren a tudomány óriás vívmányaival találkozunk, melyek míg egyrészt az emberi szellem diadalmos haladásának bizonyítványai, ugy másrészt a pauperismusnak, a szellem minden röpte e megölő betűjének ellenségei is.

Irtózik korunk a pauperismustól s annak megátlására minden erőket mozgásba hoz; emberbaráti társulatok alakulnak, melyek az emberi nyomor különféle ágazatainak enyhítését teszik feladatukká. Volt nyomor mindig s lesz is, míg ember lesz a földön. Az előbbi századokat sem akarjuk vádolni, mintha a nyomor enyhítésére semmit se tettek volna, tettek, csak azt akarjuk jelezni, hogy miután a cultura alacsonyabb fokán álltak, a nyomor külalakjának eltakarására nem fordítottak annyi gondot, mint korunk. Igen bajos volna a mult századok történelmi emlékeiből bebizonyítani, hogy a házról-házra való koldulás rendőri törvénybe ütköző cselekmény lett volna, az ellenkezőt igenis, sőt a koldulás divatszertény volt, mint a kolduló szerzetek középkori intézménye is igazolja. S minthogy korunk az akaratától nem föggő pauperismust nem tűri, mennyiben annak undorító alakját elfedni igyekszik és a házról-házra való koldulást pallérozott korunk e szennyét rendőri törvényekbe ütköző cselekménynek bélyegzi, hogyan tühethné akkor az önkényes, sőt esküvel fogadott szegénységet?.. hisz az annyi volna, mint egyiknek szabadalmat adni a koldulásra, a másiktól pedig

megtagadni az egyenlőség rovására. Legyen a pauperismus szabadalmazott vagy nem, lényegében egy és ugyanaz marad: következőleg művelt korunk keretébe nem való, sőt annak szellemével homlokegyenest ellenkező.

Említettük, hogy a kolduló szerzetek keletkezésének korszakában, midőn az anyag helyett az eszményt ölelni volt divat, sőt még később is, királyok és hercegek a bibort szerzetesi öltönyt cserélték fel s ennek természetes következménye a házról-házra való koldulás mint korszerű tény üdvözöltetett, de ez csak addig tartott, míg a cultura alsóbb elemei elhintettek. A mily mérvben hatolt az emberiség a cultura magasabb vonalaira: oly mérvben változott is meg a korszellem az önkényes szegénységgel szemben. Igazolják eme történelmi valót ama módosítások is, melyeken a szerzetesek szabályai átmentek. Ezek szerint nem volt szabad, se házat, se földet, se egyéb birtokot venniök vagy elfogadniök, most pedig a mint tudjuk és látjuk, nemcsak házakat és földeket birnak már, hanem pénzt is elfogadnak, amennyit csak adnak. Ime a rés, melyet a korszellem statutumaikon az új műveltség megalapításakor ütött! Czélszerűbbnek látták állandó lakhelyeket építeni, földbirtokokat elfogadni, mint alapítójok intentója szerint vándorként szerte bolyongva koldulgatni, mert ez mindenesetre halált hozott volna a rendre.

Ha már az új műveltség beálltával a tisztán koldulásra basirozott életmód lehetlenné vált, mit mondjunk akkor korunkról?... azt, hogy épp ugy tesz a kolduló szerzetekkel, mint a viz a gízgazzal, kidobja magából, mint heterogen elemet.

Míg hivatalan prókátorok a korszellemmel daczolva a kolduló szerzetesi intézmény fentartása mellett sikra szállnak: addig megvagyok győződve, magok a szerzetesek, legalább egyesek a korszelleme előtt meghajolnak, teljes resignatióval várják az ítéletet, mely intézményöket a történelmi tények sorába iktatja.

(Folyt. köv.)

Irodalom.

A „Kereskedelem és Ipar” czimü közgazdasági és társadalmi heti lap 1880. január 1 től kezdve, mint a debreczeni kereskedelmi iparkamara hivatalos közlönye 1—2 ivnyi tartalommal jelenik meg, és a kereskedelmet meg az ipart érdeklő reform kérdések és napi ügyeken kívül, közöl forgalmi tudósításokat és árjegyzéseket, valamint a kézi és a gyári iparban előforduló nevezetesebb jelenségekről is tudósításokat. Meléklet gyanánt közli a kamarai jegyzőkönyveket, valamint a kamaráktól eredő nevezetesebb körövényeket és közérdeklő tudósításokat, valamint a hivatalos rovatban a kamarához érkezett mindenféle miniszteri köriratot és hatósági rendeletet. Kereskedő és iparos olvasóinknak a legmelegebben ajánlhatjuk e tartalmas lapot, mely kizárólag az ipar és kereskedelem érdekeit szolgálja. Előfizetések a lap kiadó-hivatalának Debreczenben czimezendők.

„Hymen” czimü szépirodalmi hetilap első számát vettük. Tartalma: Elhagyni téged. Költemény Ábrányi Emiltől. — Hogy házasodott meg Fábüs ur s hogy ment férjhez Tusznelda kisasszony? Elbeszélés Balázs Sándortól. — Az első farsang. Novellette Pokorny Jenőtől. — A Hymen hirei: Eljegyzések, esküvők. — Farsangi krónika. — Divattudósítás. — Mindenféle. — Adomák. — A házasság előcsarnoka: (Házassági hirdetések; az első számban ötven házassági ajánlat.) — Kérdések és feleletek. — Talányok. — Szerkesztői galambposta. — Külön könyvalaku mellékleten: A kastély titka. (Angol regény.) — A lap közleményeket ígér legnevezetesebb íróink (Lauka, Balázs, Komócsy, Mikszáth) s költőink (Ábrányi, Pósa) tollából. — Előfizetési ára negyedévre 1 frt, mely a „Hymen” szerkesztőségének, Budapest, Gyár-utca 15. szám alá küldendő. A ki előfizet, ingyen közölhet házassági hirdetést. — A lapot Szentirmai József és Géza szerkesztik

A „Magyar Szemle” első füzeté, mely már januárra szól, megjelent hetedfél sűrűn nyomott iven. A mint említettük, a negyedév óta pihenő „Havi Szemle” folytatása ez, és szintén Bodnár Zsigmond szerkeszti. Nagyon kívánatos, hogy irodalmi vállalataink, melyek komoly közönségre számítanak, izmosodjanak és terjedjenek, és a „Budapesti Szemle”, a „Magyar Szemle”, a „Koszoru” tömegesen feltalálják olvasóinkat. Elég különböző csapáson járnak arra nézve, hogy érdek összeütkezéséről ne legyen szó közöttük. A „Magyar Szemle”-be ugy látszik több jut bele a szépirodalmi közleményekből, min a „Budapesti Szemle”-be, de kevesebb, mint a „Koszoru”-ba, mely egy tisztán szépirodalmi társaság folyóirata. A M. Szemle eme füzetének tulnyomó része szépirodalmi. Van benne két eredeti elbeszélés. Ezt követi „Elsa” czimen egy terjedelmes költészeti darab, egy mysterium Vigny Alfrédötől, Hegedüs István gondos fordításában. A szépirodalmi részt még pár fordítás egészíti ki. Mirza Shaffy dalából, Sziklai Somától, ki egy kötetet készül kiadni e dalokból. Molnár Aladárnak érdekes cikke van oktatásügyünk történetéből, valószínűleg ama terjedelmes munkájából való, mely az akadémia kiadásában fog megjelenni. A cikk czime „Pest városának jogi tanintézete.” „Reform vagy forradalom” czimen Beksis Gusztáv az irországi forrongásról ír, s főleg a földbirtok viszonyokat ismerteti. Medveczky Frigyesztől „A bölcsészet anthropologiai alapja” fejezi be a cikkek sorozatát s végül a könyvszemle következik. — A „M. Szemle” előfizetési díja egy évfolyamra 6 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. Egy füzet ára 60 kr. Az új folyam Mehner Vilmos kiadásában jelenik meg.

Az „Ország-Világ”-ból legközelebb megjelent a VIII-ik füzet a szokott gazdag tartalommal és finom képekkel. Egy füzet ára 40 kr. Kiadja Wilckens F. C. és Fia Budapest, Koronaherczge-utca 3. szám.

Közlekedés.

Vasuti menetrend 1880. október 15-től.

I. Mező-Laborezról Sátoralja-Ujhelybe:

M.-Laborezról ind.	3 óra 56 percz	d. u.	3 óra 15 percz	éjjel
Homonnáról	5	—	5	08
Órmezőről	5	14	5	35
Nagy-Mihályból	5	37	6	20
Bánóczról	5	51	6	47
Terebesről indul	6 óra 10 percz	este	7 óra 21 percz	reg.
L. Mihályból	6	50	8	35
Érk. Ujhelybe	7	17	9	5

II. Sátoralja-Ujhelyből Mező-Laborezra:

S.-a.-Ujhelyből ind.	6 óra 49 percz	reg.	7 óra 18 percz	este
Mihályból	7	21	8	10
Terebesről	7	58	9	19
Bánóczról	8	16	9	53
Nagy-Mihályról	8	33	10	30
Órmezőről	8	58	10	12
Homonnáról	9	17	10	51
M.-Laborezra érk.	10	22	1	55

III. Szerencséről Mármaros-Szigetre:

Szerencséről indul	5 óra 10 percz	reg.	4 óra 10 percz	d. u.
S.-a.-Ujhelyből	7	7	7	42
Perbenyikből	8	13	9	05
Csapról	9	12	10	10

IV. Mármaros-Szigetről Szerencsre:

Csapról	5	19	d. u.	6	3
Perbenyikből	6	2	este	6	58
S.-a.-Ujhelyből	7	32	9	31	11
Szerencséről Pest felé	9	1	11	45	11

V. Sátoralja-Ujhelyből Kassa felé:

Ujhelyből indul	este 7 óra 18 percz	reggel	9 óra 06 percz
Kassáar érkézik	10	30	d. u. 12

Minden szerdán és szombaton	3 óra 57 percz	reggel	az ugynevezett petrezselyem-vonat.
-----------------------------	----------------	--------	------------------------------------

Kassáról Sátoralja-Ujhely felé:

Kassáról indul	éjjel 3 óra 45 percz	d. u.	4 óra 05 percz
Ujhelybe érkézik	reg. 6	48	este 7

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos

BORÚTH ELEMÉR.
Főmunkatárs: **FARKAS BERTALAN.**

HIRDETMÉNYEK.

Kincstári tűzifa árleszállítás.

Van szerencsém a t. cz. közönség tudomására hozni, miszerint fakészletem felhalmozódása folytán az első osztályu, mintegy 300 ölet tevő usztatott száraz bükkhasábfá árát méterölenkint **80 krral leszállítottam,**

minélfogva köbmétere a raktárban **2 frt 20 krral árusittatik el.**

Tisztelettel megjegyzem: miszerint ez árleszállítás **csakis addig tart,** míg raktáram **jelenlegi készlete** meg nem csökken.

Sátoralja-Ujhely, január 1. 1881.

Glück Ignác,
kincstári vállalkozó.

Hirdetmény.

A „sárospataki népbank mint szövetkezet“ évi rendes közgyűlése

folyó 1881. évi február hó 1-ső napján délelőtt 9 órakor fog

Sáros-Nagy-Patakon a városházánál megtartatni,
melyre a szövetkezet t. tagjai ezennel meghivatnak

A közgyűlés tárgyai:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése az intézet mult 1880. évi üzleti működésének eredményéről.
 2. A mult 1880. évre vonatkozó zárszámadás és mérleg megállapítása, s a tiszta jövedelem felosztása feletti intézkedés.
 3. Az igazgatóság 9 tagjának megválasztása titkos szavazás utján 5 évre, az alapszabályok 40-ik §-a értelmében.
 4. Netaláni indítványok tárgyalása.
- Kelt Sárospatakon, 1881. január 6.

A „sárospataki népbank mint szövetkezet“
igazgatósága.

1-1.

Csász. kir. osztr. szabadalommal
és
porosz királyi miniszteri jóváhagyással.

Dr. Borchardt illatos növény-szap-pana, a testbőr szépítésére és jobbitására, elismert hatékonyságu minden bőrkiütéseknél, eredeti csomagcskákból bepecsételve 42 kr.

Dr. Lindes tanár növényi rudacs kenőcse, a haj fényét és ruganyosságát fokozza és egyszersmind az oldalhaj összetartására is alkalmas; eredeti darabokban 50 kr.

Dr. Béringuier fű-gyökér-hajolaja, a haj és szakáll sűrűsítésére és fentartására, 1 palack ára 1 o. é. frt.

Dr. Koch növénycukorkái, ismert jelességű háziszor hűtés, rekedtség, nyálkásodás és torokkarcolásnál stb. 70 és 35 kros eredeti dobozokban.

Dr. Hartung China-héjolaja, a haj növesztése és szépítésére peccsételt és pohárban bélyegzett üvegekben ára 85 kr.

Dr. Suin de Boutemard zamatos fog-szappana, a fogak és a foghús épentartására és tisztítására a legáltalánosabb és legbiztosabb szer; 1/1 és 1/2 csomagkákban à 70 és 35 kr.

Balzsamos olajbogyó-sz p pn, a bőr finomsága és puhaságára éltető és tartós befolyása által tűnik ki; 35 kros csomagokban.

Dr. Béringuier zamatos korona-szesze, értékes illat- és mosóvíz, mely az életszerket erősíti és üditi; eredeti palackokban à 1 frt 25 kr. és 75 kr.

Leder testvérek balzsamos földi-dióolaj-szappana, darabja 25 kr. 4 db. 1 csomagban 80 kr. Különösen családoknak ajánlható.

Dr. Hartung növény-kenőcse, a haj-növes felköltésére és felélesztésére, bepecsételt és üvegekben bélyegzett téglékben à 85 kr.

Az egyedüli elárusítás fent kitért árak mellett: Sátoralja-Ujhelyben

Szentgyörgyi Vilmos urnál, valamint az ország több gyógytáiraiban s nagyobb gyarmat és diszmuáru üzleteiben.

Hamisítások ellen különösen óvást teszünk.

Rajmond és társ,

cs. kir. szabadalom-tulajdonos Berlinben.

M e g h i v á s.

A sátoralja-ujhelyi polgári takarékpénztár és hitelegylet

t. cz. részvényesei tisztelettel meghivatnak

a folyó év február 6-án délután 2 órakor az intézet helyiségében

Kazinczy utca gróf Andrássy házában tartandó

VIII-ik ÉVI RENDES KÖZGYŰLÉSRE.

Tárgyalási sorrend:

1. Az igazgatóság,
2. A felügyelőség évi jelentése.
3. Az 1880-diki mérleg és osztalék feletti határozat.

Az igazgatósági jelentés és az évi zárszámla nyolcz nappal a közgyűlés előtt az intézet helyiségében megtekintés végett kifüggesztetik.

Kelt Sátoralja-Ujhely, 1881. január 7-én tartott igazgatósági ülésből.

Az igazgatóság.